

Приложение 2

Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи

06.12.2012 г.

ДО:
Г-ЖА В. ДЕЧЕВА,
НАЧАЛНИК ОТДЕЛ „АОГ“
ДИРЕКЦИЯ „КОНСУЛСКИ
ОТНОШЕНИЯ“
МИНИСТЕРСТВО НА
ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОПИЕ:
ВЪРХОВНА
АДМИНИСТРАТИВНА
ПРОКУРАТУРА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Относно: Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи

УВАЖАЕМА Г-ЖО ДЕЧЕВА,

С Писмо изх. № КОА-21-00-165 от 26.11.2012

ме уведомявате, че прекратявате договора ми за извършване на официални преводи, считано от 01.01.2013 г. поради въвеждане със Заповед № 95-00-152 / 31.05.2012 г. на „нови изисквания за условията, при които МВнР може да възлага извършването на преводи на документи съгласно чл. 2а, ал. 2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа" (Правилника) и че ако желая да продължа дейността си „във връзка с преводите на официални документи", мога да отправя „предложение чрез „Приемна" на МВнР, към което да бъдат приложени всички необходими документи, посочени в списък, публикуван на официалния сайт на Министерство на външните работи".

Разгледах внимателно изпратеното от Вас писмо, което на пръв поглед оставя впечатление, че без договор с МВнР на основание чл. 2а, ал. 2 от Правилника няма да имам право да извършвам никакви преводи на документи. Моля, обърнете внимание, че в продължение на повече от шест месеца след издаване на Заповед № 95-00-152 / 31.05.2012 г. все още липсва пълна яснота по въпроса за какво точно се сключва този договор. Очакванията ми, че ще получа ясни и недвусмислени разяснения в писмото за прекратяване на договорните ми отношения с МВнР, датиращи от 1994 г., не се оправдаха.

Все още очаквам ясно и недвусмислено изявление от страна на МВнР, че прекратяването на договорните ми отношения с МВнР не означава по никакъв начин, че губя право да извършвам преводи на официални документи за всичките си останали клиенти, поради следните основания:

1. Цитираната в писмото Ви Заповед № 95-00-152 / 31.05.2012 г. на Министъра на МВнР е отправена към служителите от администрацията на МВнР, видно от Определение № 13174/23.10.2012 на Върховния административен съд:

„Заповедта на министъра представлява вътрешно-служебен акт насочен към организиране на работата на администрацията на министерството на външните работи“.

Тази заповед няма отношение към дейността на моята фирма. В заповедта става дума за възлагане с договор извършването на официални преводи, необходими „за нуждите на консулското обслужване в МВнР“, видно от т. 1 на същата:

„Утвърждавам проект на типов договор за възлагане извършването на официални преводи на документи и други книжа за нуждите на консулското обслужване в Министерс-

твото но външните работи".

Обаче уточнението, че официалните преводи са само „за нуждите на консулското обслужване в МВнР" липсва в текста на проекта за типов договор. Липсва и в заглавието на публикувания „Списък на необходимите документи за сключване на договор за извършване на официални преводи". Това създава впечатлението, че сключването на такъв договор е задължително условие за извършване на всякакъв вид официални преводи.

Впечатлението, че сключването на такъв договор е задължително условие за извършване на всякакъв вид официални преводи, се подкрепя от единствената налична в българското законодателство дефиниция на понятието „официален превод":

Закон за обществените поръчки, Допълнителни разпоредби „§ 1., 16а. „Официален превод" е превод, извършен от преводач, който има сключен договор с Министерството на външните работи за извършване на официални преводи".

Подкрепя се и от разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от Наредба № 1 за водене, съхраняване и достъп до Търговския регистър, според която документи на чужд език се представят в Търговския регистър „...заедно със заверен

превод на български език, изготвен съгласно чл. 2а, ал.2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа".

2. Очевидно, сключването на договор е задължително не само за възлагане извършването на официални преводи „за нуждите на консулското обслужване в МВнР", но и за извършване на официални преводи за нужди, които нямат нищо общо с консулското обслужване. Прякото основание за сключването на договора е алинея 2 на чл. 2а от Правилника, която гласи:

„(2) Министерството на външните работи, респективно отдел „Консулски", може да възлага с договор преводите да се извършват от държавни, обществени, кооперативни и частни фирми".

Членуваната форма на думата „преводи" в алинея 2 („преводите") показва, че понятието вече е използвано поне веднъж, в случая - в алинея 1 на същия член 2а:

„Чл. 2а(1) Преводите на документите и другите книжа в страната се извършват от Министерството на външните работи"

Алинея 1 на чл. 2а ясно указва, че държавата в лицето на МВнР има пълен монопол вър-

ху извършването на преводи на документи и други книжа в цялата страна. Тази алинея 1 на чл. 2а от Правилника противоречи на чл. 19, ал. 1 от Конституцията на Република България:

„Чл. 19. (1) Икономиката на Република България се основава на свободната стопанска инициатива“.

Противоречи и на чл. 18, ал. 4 от Конституцията на Република България:

„Чл. 18 (4) Със закон може да се установява държавен монопол върху железопътния транспорт, националните пощенски и далекосъобщителни мрежи, използването на ядрена енергия, производството на радиоактивни продукти, оръжие, взривни и биологично силно действащи вещества“.

Следователно, преводите на документи и други книжа в страната НЕ СА МОНОПОЛ на държавата и могат да се извършват свободно от преводачи на свободна практика или фирми за преводи, тъй като преводаческата дейност се основава на свободната стопанска инициатива.

Преводаческата дейност не подлежи и на лицензиране, което може да се потвърди след проверка в Приложението към чл. 9, ал.

1, т. 2 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност („Лицензионен режим може да се установява само за стопански дейности...“) - Списък на стопанските дейности, за които може да се установява лицензионен режим. В този списък (както и в целия закон изобщо) думата „преводи“ се споменава само в т. 34а: „Извършване на пощенски парични преводи“.

Извършването на официални и неофициални преводи е самостоятелна икономическа дейност, видно от Класификацията на икономическите дейности (КИД-2008), код 74.30 „Преводаческа дейност“.

В заключение, поради всички гореизложени причини, считам, че прекратяването на договора ми с МВнР по никакъв начин не ограничава правото ми да продължа дейността си „във връзка с преводите на официални документи“.

Моля за потвърждение, че изводът ми е правилен.

С уважение,

Харалампи Стоянов Стоянов
собственик на ЕТ „Харалампи Стоянов -
СОФТИС“,

ул. „Георги Бакалов“ 17, вх. 7, ет. 1, ап. 80
9010 ВАРНА

тел. 052/988-235; моб. 088/8-438-166
e-mail: softis@softisbg.com

Прилагам:

1. Писмо изх. № КОА-21-00-165/26.11.2012 г.¹⁰³
2. Заповед № 95-00-152 / 31.05.2012 г.
3. Правилник за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа.
4. Определение № 13174/23.10.2012 на ВАС
5. Типов договор, както е публикуван на официалния сайт на МВнР към 04.12.2012 г.
6. Списък на необходимите документи за сключване на договор за извършване на официални преводи
7. Закон за обществените поръчки - извлечение (Доп. разп., § 1., 16а.)
8. Наредба № 1 за водене, съхраняване и достъп до Търговския регистър - извлечение (чл. 7, ал. 3)
9. Конституция на Р. България - извлечение (чл. 18 и чл. 19)
10. ЗОАРАКСД - извлечение (чл. 9 и приложението към чл. 9, ал. 1, т.2)
11. КИД-2008 - извлечение (код 74.30 и код 84.21)

103Вж. Приложение 6 „Писмо от КО за прекратяване на договора със Софтис“